

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei sale privind plângerea 3249/2008/(BEH)KM împotriva Comisiei Europene

Decizie

Caz 3249/2008/(BEH)KM - Deschis la 22/12/2008 - Decizie din 22/11/2010

O asociație germană a înființat o expoziție în 28 de regiuni europene între Bordeaux și Kiev și a primit finanțare din partea Comisiei în cadrul unui program legat de extinderea din 2004. În 2005, a solicitat o modificare a bugetului, deoarece expoziția sa a fost prezentată în mai multe orașe decât se prevăzuse inițial. Bugetul ar putea fi modificat în două moduri: prin modificarea formală a acordului de grant sau, în cazul în care realocările între liniile bugetare nu au depășit 10 %, prin informarea în scris a Comisiei.

Un funcționar al Comisiei a acceptat modificările propuse. Cu toate acestea, atunci când reclamantul a solicitat plata soldului, Comisia l-a calculat la 52 035 EUR, mai degrabă decât la 62 556 EUR. Reclamantul a obiectat, menționând că acest lucru pare să se fi bazat pe vechiul buget.

Comisia a explicat că a acceptat doar modificări de până la 10 % pe linie bugetară, deoarece nu a existat o modificare formală a bugetului. Atunci când reclamantul i-a reamintit că bugetul modificat a fost aprobat de aceasta în 2005, Comisia a acceptat noul buget și a plătit încă 4 495 EUR. Cu toate acestea, Comisia a refuzat să accepte orice alte realocări efectuate de reclamant, deoarece aceste realocări nu i-au fost notificate în mod corespunzător.

Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului, susținând că Comisia a redus în mod eronat plata finală cu 6 396 EUR.

Ombudsmanul a remarcat că modificările acceptate de Comisie în 2005 au inclus, de asemenea, o realocare care depășește 10 % dintr-o linie bugetară și că Comisia nu a insistat asupra necesității unei modificări formale. El observă, de asemenea, că Comisia a acceptat realocări care nu depășesc 10 % din liniile bugetare, chiar și în cazurile în care nu a fost

notificată în mod corespunzător înainte ca acestea să fie puse în aplicare. Ombudsmanul nu a înțeles modul în care o cerință pe care Comisia a considerat că este în măsură să o ia în considerare atunci când a calculat pentru prima dată suma relevantă ar putea deveni brusc de o importanță decisivă atunci când a calculat aceeași sumă a doua oară. Prin urmare, acesta a concluzionat că Comisia nu a furnizat un raport coerent și rezonabil cu privire la modul în care a tratat cererea de plată a reclamantului.

Ombudsmanul a prezentat astfel o propunere de soluție amiabilă, solicitând Comisiei să reexamineze cererea de plată a reclamantului. Comisia a acceptat această propunere și i-a plătit reclamantului suma restantă de 6 025 EUR (respectând astfel suma maximă pentru contribuția UE prevăzută în acordul de grant), precum și suma de 1 586 EUR ca dobândă.

Ombudsmanul a constatat cu satisfacție că s-a ajuns la o soluție amicală și a închis cazul.

Cu privire la istoricul plângerii

1. Reclamantul, o asociație germană, a desfășurat un proiect în cadrul programului PRINCE finanțat de Comisie, un program de informare menit să sensibilizeze publicul cu privire la principalele priorități politice ale Uniunii Europene, cum ar fi moneda euro sau extinderea. Elementul central al proiectului a fost o expoziție mobilă intitulată „Via Regia – ceea ce suntem, suntem și prin alții”. Acesta a evidențiat istoria și statutul actual al celor 28 de regiuni europene de-a lungul „Drumului Regal” de la Bordeaux la Kiev. În conformitate cu termenii acordului de grant, Comisia a convenit să contribuie cu 71,61 % din costuri în valoare de maximum 291 183,06 EUR, și anume o sumă maximă de 208 520,27 EUR [1].

2. Acordul de grant (denumit în continuare „acordul”) dintre reclamant și Comisie conținea două dispoziții pe care s-ar putea baza modificarea condițiilor contribuției comunitare:

(i) Articolul II.13 din Condițiile generale anexate la acord prevede că modificările aduse condițiilor contribuției comunitare necesită o modificare scrisă a acordului care urmează să fie semnată de către părți.

(II) Articolul I.3.4 din Condițiile speciale prevede că, prin derogare de la articolul II.13, realocările de până la 10 % pe linie bugetară pot fi efectuate de la o linie bugetară la alta, cu condiția ca Comisia să fie informată în prealabil în acest sens.

3. Articolul II.13 din Condițiile generale prevede că o cerere de modificare trebuie transmisă Comisiei cu cel puțin o lună înainte de încheierea proiectului. Aceasta prevede, de asemenea, că nu sunt permise modificări care să repună în discuție decizia Comunității de a acorda finanțare pentru proiectul în cauză sau care nu ar fi în conformitate cu obligația de a trata solicitantii în mod egal. Articolul I.3.4 prevede că realocările relevante nu trebuie să conducă la o valoare totală a costurilor care depășește suma maximă prevăzută în acord.

4. La 25 august 2005, reclamantul a solicitat o modificare a bugetului în temeiul articolului II.13. Potrivit reclamantului, acest amendament a fost necesar din cauza succesului neașteptat al expoziției menționate mai sus, care a fost prezentată în 50 de locații în loc de cele cinci prevăzute inițial.

5. La 26 septembrie 2005, reclamantul și-a reiterat cererea de modificare a bugetului. De asemenea, aceasta a informat Comisia că anumite ajustări ale cheltuielilor efectuate în cadrul turului expozițional în curs vor trebui efectuate într-o etapă ulterioară. Se preconizează că proiectul va putea încheia cu succes proiectul pe baza modificărilor aduse rubricilor bugetare în conformitate cu articolul I.3.4 din Condițiile speciale [2] . În răspunsul său din 24 octombrie 2005, domnul A., șeful adjunct al unității B.3 din cadrul Direcției Generale Extindere (DG Extindere) a Comisiei, care era responsabilul operațional pentru acord, a fost de acord cu modificările planului bugetar prezentate de reclamant. Comisia a observat că aceste modificări nu au afectat valoarea totală a costurilor prevăzute în acord și a enumerat modificările pentru fiecare linie bugetară.

6. La 10 iulie 2006, reclamantul a depus o cerere de plată a sumei care îi era încă datorată, și anume 62 556,00 EUR [3]. La 12 decembrie 2006, domnul B., funcționar din cadrul Unității de execuție financiară E.3 a DG Extindere, a informat reclamantul că i se va plăti suma de 52 035,24 EUR. Dl B. a sugerat că reclamantul ar putea apela la un alt funcționar, dl C., agentul de inițiere financiară, dacă are întrebări. Plata sumei reținute, și anume 52 035,24 EUR, a fost efectuată la 15 decembrie 2006.

7. Într-o scrisoare din 18 ianuarie 2007, reclamantul a susținut că Comisia a fost de acord cu un buget modificat, dar și-a bazat calculele pe bugetul inițial. Prin urmare, acesta a solicitat Comisiei să își revizuiască poziția și să plătească restul de 10 520,76 EUR. Reclamantul a întrebat, de asemenea, Comisia cum să solicite dobânzi ca urmare a întârzierii efectuării plăților.

8. La 6 februarie 2007, domnul D., șeful unității E.3 din cadrul DG Extindere, a răspuns acceptând cererea de dobânzi formulată de reclamant, deși numai în ceea ce privește suma pe care Comisia o acceptase (52 035,24 EUR). În ceea ce privește cererea reclamantului de reexaminare a cererii suplimentare, dl D. a explicat că articolul I.3.4 din Condițiile speciale prevede posibilitatea de a realoca cheltuieli între liniile bugetare de până la 10 % din suma inițială pentru fiecare rubrică bugetară. Dl D. subliniază că o realocare mai mare de 10 % pe linie bugetară este posibilă numai după ce părțile contractante au convenit asupra unei modificări formale. În cazul de față, niciun astfel de amendament nu a fost convenit în opinia dlui D.. Prin urmare, Comisia a trebuit să respingă orice modificare care a depășit pragul de 10 %. Dl D. a adăugat că reclamantul ar trebui să-l contacteze pe dl B. în cazul în care are întrebări sau observații.

9. La 18 februarie 2007, reclamantul a atras atenția domnului D. asupra faptului că a solicitat o modificare și că, la 24 octombrie 2005, domnul A. l-a aprobat.

10. La 29 martie 2007, domnul B. a informat reclamantul că Comisia a decis să îi plătească o

sumă suplimentară de 4 495,26 EUR. El a afirmat că Comisia consideră că nu este obligată să plătească întreaga sumă solicitată ca urmare a „lipsei de preinformații privind excedentul bugetar (a se vedea articolul I.3.4)”. Dl B. a considerat, de asemenea, că reclamantul nu avea dreptul la nicio dobândă din cauza întârzierii efectuării plăților, deoarece suspendarea de 85 de zile a plății s-a datorat faptului că reclamantul și-a schimbat numerele de cont fără a informa Comisia. Reclamantului i s-a recomandat să se adreseze dlui C. în cazul în care are întrebări sau observații.

11. La 23 aprilie 2007, reclamantul a subliniat că, din informațiile sale, atunci când a solicitat o modificare a acordului, a invocat, de asemenea, articolul I.3.4 din Condițiile speciale. La 14 mai 2007, domnul B. a răspuns că nu există dovezi care să demonstreze că, după ce noul buget a fost convenit, reclamantul a informat Comisia că va exista o depășire a unei linii bugetare înainte de efectuarea unei astfel de modificări. Oficialul a declarat, de asemenea, că unitatea financiară nu ar putea face nimic mai mult pentru reclamant. Cu toate acestea, el l-a sfătuit să discute chestiunea cu Unitatea Operațională pentru a vedea dacă va accepta excedentul ca cheltuieli eligibile. Dl B. l-a sfătuit pe reclamant să se adreseze domnului F. în această privință.

12. Reclamanta l-a sunat pe domnul F. la 23 mai 2007 și i s-a cerut să se adreseze doamnei E. E. a informat ulterior reclamanta că a părăsit unitatea și a sugerat că reclamantul ar trebui să se adreseze dnei G. Cu toate acestea, într-o conversație telefonică cu reclamantul la 29 mai 2007, dna G., șefa Unității de comunicare a DG Extindere, a declarat că nu se poate ocupa de această chestiune. Astfel, ea l-a retrimis pe reclamant domnului B. din cadrul Unității Financiare. Cu toate acestea, într-un e-mail din 7 iunie 2007, dl B. a reiterat faptul că unitatea financiară nu mai poate face nimic pentru reclamant și că ar trebui să se adreseze șefului unității operaționale, dna G. El a explicat că, în cazul în care această unitate a fost de acord în scris să considere excedentul de cheltuieli eligibile, unitatea financiară ar putea avea motive să își reconsidere poziția.

13. În acest e-mail din 7 iunie 2007, domnul B. a explicat, de asemenea, abordarea urmată de Comisie în această privință. Aceasta a interpretat inițial scrisoarea reclamantului prin care solicita o modificare a bugetului ca fiind informațiile necesare pentru realocarea unor sume care nu depășesc 10 % pe linie bugetară între diferite linii bugetare în temeiul articolului I.3.4 din Condițiile speciale. Prin urmare, Comisia a acceptat doar modificări de până la 10 % pentru fiecare linie bugetară, deoarece, în opinia sa, nu a existat nicio modificare formală a bugetului în conformitate cu articolul II.13 din Condițiile generale. Ulterior, însă, atunci când reclamantul s-a opus acestei interpretări și a atras atenția Comisiei asupra scrisorii trimise de domnul A., s-a constatat că domnul A. acceptase, de asemenea, modificări care depășesc 10 % pe linie bugetară. Dl B. remarcă faptul că, prin urmare, Comisia a decis să considere această scrisoare ca pe o „*modificare validă a contractului*” și consideră că bugetul, astfel cum este prevăzut în scrisoarea respectivă, a devenit „*noul buget*”.

14. Cu toate acestea, dl B. subliniază că cheltuielile declarate în cele din urmă de reclamant diferă de acest „*nou buget*”. În conformitate cu articolul I.3.4 din Condițiile speciale, diferențele de până la 10 % pe linie bugetară au fost permise numai dacă Comisia a fost informată în prealabil. Cu toate acestea, având în vedere că Comisia nu dispunea de nicio dovadă că

reclamantul a informat-o în prealabil, aceasta a putut accepta cheltuieli numai în limita sumelor prevăzute în noul buget. Funcționarul a explicat, de asemenea, că nu este suficient ca un beneficiar să menționeze pur și simplu că ar putea fi nevoit să efectueze transferuri între rubricile bugetare. În schimb, a trebuit să se furnizeze cifre clare pentru transferurile și rubricile bugetare implicate.

15. La 20 iunie 2007, doamna G., contactată de reclamant, a declarat într-un e-mail intern adresat domnului B. și altora că nu a avut timp să se ocupe de această chestiune și, prin urmare, a solicitat un aviz unității financiare. Dna G. afirmă că, în cazul în care domnul B. consideră că acesta este un „*caz destul de clasic*” și că cererea de plată suplimentară ar putea fi îndeplinită „*fără a risca mare*”, atunci ar trebui să aștepte întoarcerea dnei E., care se afla în vacanță la momentul respectiv, înainte de a lua o decizie. În cazul în care, pe de altă parte, domnul B. ar recomanda să nu efectueze această plată, reclamantul ar trebui informat cu promptitudine, iar dosarul ar trebui închis. E-mailul doamnei G. din 20 iunie 2007 a fost, de asemenea, trimis reclamantului, probabil din greșală.

16. La 10 septembrie 2007, un alt funcționar, dl H., i-a explicat reclamantului că Comisia nu poate plăti mai mult decât se prevăzuse în (noul) buget. Conform planului financiar inițial, rubrica bugetară A6 s-a ridicat la 163 470 EUR. Conform noului buget, acesta s-a ridicat la 171 906,40 EUR. Cu toate acestea, în cererea finală de plată a reclamantului, această rubrică s-a ridicat la 180 254,04 EUR [4], sumă care a fost mai mare decât s-a convenit.

17. Potrivit domnului H., reclamantul a aplicat regula de 10 % prevăzută la articolul I.3.4 în momentul în care a solicitat o modificare a bugetului. Comisia a acceptat aceste modificări și a efectuat plata în consecință. Cu toate acestea, Comisia nu a putut accepta alte afirmații, deoarece acest lucru ar implica o modificare retroactivă care nu a fost posibilă. Dl H. a subliniat că reclamantul nu se poate baza de două ori pe articolul I.3.4. În ceea ce privește problema dobânzilor datorate întârzierii în efectuarea plăților, domnul H. a afirmat că aceasta va fi plătită numai în legătură cu sumele plătite efectiv și a reamintit reclamantului că are la dispoziție două luni pentru a depune o cerere în acest sens. Acesta l-a invitat pe reclamant să se adreseze șefului său de unitate (dl D.) în cazul în care nu este mulțumit de acest răspuns.

18. La 17 septembrie 2007, reclamantul a declarat că nu a înțeles motivul pentru care Comisia nu a făcut distincție între modificarea formală a bugetului și recurgerea la articolul I.3.4, dar a considerat în schimb că, și anume reclamantul, s-a bazat de două ori pe această din urmă dispoziție. Într-un e-mail din 1 octombrie 2007 și trimis de domnul D., Comisia a precizat că poziția sa, astfel cum a fost exprimată în corespondența anterioară, rămâne neschimbată.

Obiectul anchetei

19. În acest context, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului și a făcut următoarele afirmații:

1) Contrar acordului, Comisia a redus plata finală aferentă proiectului cu 6 396,19 EUR. În special, aceasta nu și-a motivat decizia de a nu accepta invocarea de către reclamant a

articolului I.3.4 din Condițiile speciale, pe care anterior l-a acceptat în scris.

2) Comisia nu a reușit să corespundă în mod corespunzător cu reclamantul, indicând în mod repetat diferite persoane de contact care i-au furnizat informații contradictorii.

20. Reclamantul a susținut că Comisia ar trebui să îi plătească suma restantă de 6 396,19 EUR, plus dobânda.

Ancheta

21. Plângerea a fost depusă la 19 decembrie 2008. La 22 decembrie 2008, Ombudsmanul a deschis o anchetă și a solicitat Comisiei un aviz cu privire la aceasta.

22. Comisia și-a transmis avizul la 4 mai 2009. La 12 mai 2009, avizul Comisiei a fost transmis reclamantului pentru observații. Nu s-au primit observații din partea reclamantului.

23. La 12 martie 2010, Ombudsmanul a prezentat o propunere de soluție amiabilă. Comisia a răspuns la această propunere la 23 iulie 2010. Răspunsul Comisiei a fost transmis reclamantului pentru observații, pe care l-a prezentat la 5 august 2010.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Presupusă reducere ilicită a plății finale, presupusă nemotivare și cerere conexă

Argumente prezentate Ombudsmanului

24. Reclamantul a susținut că, atunci când a realizat că anumite elemente ale proiectului ar necesita mai multe fonduri decât s-a prevăzut inițial, a prezentat funcționarului competent al Comisiei o cerere motivată de modificare a acordului. Comisia a făcut acest lucru în termenele relevante, iar Comisia a acceptat aceste modificări, în scris, înainte de încheierea proiectului. Reclamantul a susținut că această acceptare a adus în vigoare un nou buget.

25. Până la data depunerii cererii sale finale de plată, au fost aduse modificări suplimentare noului buget. În opinia sa, aceste modificări au rămas sub pragul de 10 % permis de articolul I.3.4 din Condițiile speciale. Reclamantul a subliniat că a anunțat aceste modificări și că dorește să se bazeze pe articolul I.3.4 din Condițiile Speciale, la 26 septembrie 2005, cu alte cuvinte, în timp util în sensul dispoziției menționate.

26. Reclamantul a atras atenția asupra faptului că Comisia a afirmat inițial că a aplicat articolul I.3.4 din Condițiile speciale atunci când a evaluat cererea de plată a reclamantului. Cu toate

acestea, atunci când Comisia a acceptat în cele din urmă că s-a convenit asupra unui nou buget în 2005, aceasta s-a distanțat de această analiză și, în schimb, a concluzionat că reclamantul nu se putea baza pe articolul I.3.4 din Condițiile speciale. Referindu-se la scrisoarea Comisiei din 10 septembrie 2007, reclamantul a declarat că nu înțelege de ce Comisia a ales să nu separe cele două modificări ale bugetului care au fost efectuate, ci a interpretat în schimb cele două modificări ca fiind întemeiate pe articolul I.3.4 din Condițiile speciale.

27. În opinia sa, Comisia a susținut că, în e-mailul său din 26 septembrie 2005, reclamantul s-a limitat să o informeze cu privire la intenția sa de a realoca anumite sume între subpoziții, fără a modifica cheltuielile totale planificate. Această intenție a fost, în principiu, acceptată de Comisie în scrisoarea sa din 24 octombrie 2005. Cu toate acestea, această propunere de modificare nu a fost niciodată urmată de o cerere oficială de modificare. Prin urmare, Comisia nu a modificat niciodată în mod oficial acordul.

28. Astfel, în cadrul examinării cererii finale de plată pe care reclamantul a depus-o la 10 iulie 2006, bugetul inițial a servit drept bază pentru calculele sale. Cu toate acestea, Comisia a susținut că a acceptat transferuri între diferite linii bugetare de până la 10 % pe rubrică, fără a insista asupra cerinței de notificare prealabilă pentru astfel de transferuri, astfel cum se prevede la articolul I.3.4 din Condițiile speciale.

29. Comisia a adăugat că, atunci când reclamantul și-a atras atenția asupra „noului buget”, „a *decis ex gratia să aplice noul buget propus*” și, prin urmare, a analizat din nou situația. Cu toate acestea, în cursul acestei noi analize, Comisia a aplicat, de asemenea, regula prevăzută la articolul I.3.4 din Condițiile speciale, și anume că reclamantul trebuie să informeze Comisia în prealabil cu privire la orice transferuri între liniile bugetare efectuate în conformitate cu dispoziția respectivă. Comisia a susținut că, între 24 octombrie 2005 și 10 iulie 2006 (când reclamantul a trimis cererea finală de plată), reclamantul nu a informat-o cu privire la niciun astfel de transfer. Prin urmare, reclamantul nu avea dreptul să se bazeze pe articolul I.3.4 din Condițiile speciale pentru a justifica aceste modificări. Prin urmare, Comisia a aplicat cifrele prevăzute în „noul” buget fără a permite nicio modificare suplimentară și, în consecință, a plătit reclamantului o sumă suplimentară de 4 495,26 EUR.

30. Comisia a susținut că a tratat scrisoarea din 24 octombrie 2005 ca pe o modificare a acordului și, prin urmare, „a *exercitat atât de multă flexibilitate pe cât era acceptabil din punct de vedere juridic*”. În opinia sa, „*nu a existat nicio marjă de manevră suplimentară*”.

31. În ceea ce privește cererea reclamantului de a obține dobânzi din cauza întârzierii efectuării plăților, Comisia a recunoscut inițial cererea reclamantului, deși numai în ceea ce privește suma pe care a considerat-o a fi datorată reclamantului, și anume 52 035,24 EUR. Cu toate acestea, s-a dovedit că reclamantul a închis contul bancar menționat în acord, dar nu a informat Comisia cu privire la acest fapt până la 14 septembrie 2006 [5]. Prin urmare, plata a fost suspendată. Astfel, s-a constatat că reclamantul nu avea dreptul de a primi dobânzi din cauza întârzierii efectuării plăților.

32. Cu toate acestea, Comisia a adăugat că a reexaminat acest aspect atunci când și-a pregătit avizul cu privire la prezenta plângere și a concluzionat că reclamantul avea dreptul la dobânzi din cauza întârzierii efectuării plăților. Aceasta a primit cererea de plată finală la 14 iulie 2006 și a efectuat plata finală către reclamant la 15 decembrie 2006, care a durat în total 154 de zile. Perioadele maxime de revizuire și plată au fost de 45 de zile pentru fiecare categorie, iar plata a fost suspendată timp de 40 de zile, din cauza modificării numărului de cont al reclamantului. În consecință, dobânzile de întârziere erau scadente timp de 24 de zile. Comisia a arătat că a efectuat o plată corespunzătoare.

Evaluarea preliminară a Ombudsmanului care a condus la o propunere de soluție amiabilă

Observații introductive

33. Prezenta cauză privea un litigiu cu privire la obligațiile de plată care decurg dintr-un contract.

34. Ombudsmanul consideră că domeniul de aplicare al controlului pe care îl poate efectua în cauzele privind interpretarea obligațiilor contractuale asumate de o instituție este în mod necesar limitat. În special, Ombudsmanul consideră că nu ar trebui să încerce să stabilească dacă a existat o încălcare a contractului de către oricare dintre părți. Această problemă ar putea fi soluționată în mod eficient numai de o instanță competentă, care ar avea posibilitatea de a asculta argumentele părților cu privire la dreptul național relevant și de a evalua probele contradictorii cu privire la orice aspecte de fapt contestate.

35. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că, în cauzele referitoare la litigii contractuale, este justificat să se limiteze anchetele sale la examinarea aspectului dacă instituția i-a furnizat o descriere coerentă și rezonabilă a temeiului juridic al acțiunilor sale și de ce consideră că poziția sa contractuală este justificată. În acest caz, Ombudsmanul va concluziona că ancheta sa nu a evidențiat un caz de administrare defectuoasă. Această concluzie nu va afecta dreptul părților de a solicita examinarea și soluționarea cu autoritate a litigiului lor contractual de către o instanță competentă.

În ceea ce privește plata finală datorată în temeiul acordului

36. În avizul său, Comisia a afirmat că, la început, a rambursat reclamantului pe baza bugetului inițial (deoarece nu a avut înregistrări privind o modificare a acordului), dar a permis realocările între rubricile bugetare de până la 10 %. Cu toate acestea, la o examinare mai atentă, s-a dovedit că această descriere nu a fost în întregime corectă. Acest lucru se poate vedea în tabelul 1 de mai jos, care prezintă: (i) sumele indicate în acord („vechiul buget”); (II) cifrele revizuite acceptate de dl A. în scrisoarea sa din 24 octombrie 2005 („noul buget”); (III) costurile declarate de reclamant la 10 iulie 2006 („costurile reale”); și (iv) cifrele pe care Comisia și-a

bazat calculele pe sumele datorate în scrisoarea sa din 12 decembrie 2006 (denumit în continuare „primul calcul”).

Tabelul 1: Primul calcul [6]

Rubrica bugetară

Bugetul vechi

Buget nou

Costuri reale

Calculul 1 st

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

Subtotal

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

A7

1 9 049.36

19 049.47

10

19 083.59

18 088.58

Subtotal

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

prefinanțare

145 964.18

145 964.18

145 64.18

145 964.18

Total

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

37. Cifrele de mai sus arată că Comisia a acceptat costurile reale declarate de reclamant în ceea ce privește rubricile bugetare A1 și A3, care nu au depășit sumele corespunzătoare stabilite nici în bugetul vechi, nici în noul buget. Reclamantul nu a solicitat niciun cost în ceea ce privește liniile bugetare A4 și A5. Prin urmare, aceste rubrici bugetare nu au trebuit să fie luate în considerare în cadrul anchetei. Rubrica bugetară A7 reprezintă așa-numitele „costuri indirecte”. În conformitate cu articolul I.3.2 din Condițiile generale, contribuția Comisiei a fost limitată la 7 % din totalul costurilor eligibile din cadrul rubricilor bugetare A1-A6. Faptul că Comisia nu a acceptat sumele totale ale costurilor solicitate de reclamant pentru aceste rubrici bugetare a explicat de ce suma pe care a calculat-o la rubrica bugetară A7 a fost diferită de cea prezentată de reclamant. Cu toate acestea, având în vedere că costurile pe care reclamantul le-a putut pretinde Comisiei în cadrul acestei rubrici bugetare au fost rezultatul direct al costurilor care au fost acceptate în cadrul rubricilor bugetare A1-A6, problema rubricii bugetare A7 ar putea fi retrasă la început.

38. În ceea ce privește rubrica bugetară A2, Comisia a acceptat, într-adevăr, costuri cu 10 % mai mari decât cele prevăzute în vechiul buget. Cu toate acestea, Comisia nu a utilizat aceeași abordare în ceea ce privește rubrica bugetară A6. În cazul în care Comisia ar fi calculat suma pentru această linie bugetară în același mod ca cea pentru rubrica bugetară A2, aceasta ar fi trebuit să accepte costuri în valoare de 179 817,00 EUR. Suma pe care Comisia a acceptat-o efectiv la această rubrică bugetară (171 906,41 EUR) corespunde în schimb cifrei relevante din noul buget.

39. Pe baza calculului prezentat în scrisoarea sa din 12 decembrie 2006, Comisia a acceptat un total de 276 496,88 EUR drept costuri eligibile. Întrucât contribuția sa la aceste costuri a fost stabilită prin acord la 71,61 %, aceasta a considerat, prin urmare, că reclamantul avea dreptul să primească un total de 197 999,42 EUR. Scăzând suma de 145 964,18 EUR deja plătită cu titlu de prefinanțare, Comisia a calculat, prin urmare, că suma încă datorată se ridică la 52 035,24 EUR.

40. Ombudsmanul a observat că, în urma obiecțiilor reclamantului, Comisia a decis să își revizuiască abordarea. Astfel, la 29 martie 2007, Comisia a decis, „*ex gratia*”, să accepte noul buget convenit între reclamant și domnul A. Tabelul 2 care prezintă rezultatul acestui calcul. Din motive de comoditate, aceasta include, de asemenea, cifrele deja prezentate în tabelul 1.

Tabelul 2: Al doilea calcul [7]

Rubrica bugetară

Bugetul vechi

Buget nou

Costuri reale

Calculul 1 st

Al doilea calcul

A1

74 137.70

72 316.92

65 948.46

65 948.46

65 948.46

A2

11 316.00

19 062.00

18 314.36

12 447.60

18 314.36

A3

23 210.00

8 850.00

8 105.83

8 105.83

8 105.83

A4

0.00

0.00

13

0.00

0.00

0.00

A5

0.00

0.00

0.00

0.00

0.00

A6

163 470.00

171 906.41

182 654.04

171 906.41

171 906.41

Subtotal

272 133.70

272 135.33

275 022.69

258 408.30

264 275.06

A7

19 049.36

14

19 049.47

19 083.59

18 088.58

18 499.25

Subtotal

291 183.06

291 184.80

294 106.28

276 496.88

282 774.31

71,61 %

208 516.19

208 517.44

210 609.51

197 999.42

202 494.68

prefinanțare

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

145 964.18

Total

62 552.01

62 553.26

64 645.33

52 035.24

56 530.50

Deja plătită

52 035.24

Lăsat să plătească

4 495.26

41. Astfel cum s-a menționat mai sus, Ombudsmanul a trebuit să examineze dacă Comisia i-a furnizat o descriere rezonabilă și coerentă a temeiului juridic al acțiunilor sale și de ce a considerat că opinia sa cu privire la poziția contractuală era justificată.

42. Din motivele prezentate mai jos, Ombudsmanul a considerat că Comisia nu a respectat acest standard în cazul de față.

43. După cum s-a menționat deja, Comisia a susținut că, atunci când domnul A. a acceptat cifrele prezentate de reclamant la 25 august și la 26 septembrie 2005, modificările care au fost efectuate s-au bazat pe articolul I.3.4 din Condițiile speciale. Acest lucru ar fi însemnat, totuși, că modificările relevante nu au depășit 10 % pe linie bugetară. Deși această condiție a fost îndeplinită pentru liniile bugetare A1 și A6, acest lucru nu a fost în mod evident valabil pentru liniile bugetare A2 (care a crescut de la 11 316,00 EUR la 19 062,00 EUR) și A3 (care au scăzut de la 23 210,00 EUR la 8 850,00 EUR). Prin urmare, aceste modificări ar fi putut fi întemeiate numai pe articolul II.13 din Condițiile generale. De asemenea, a trebuit remarcat faptul că noul buget a dus la o creștere a sumei totale maxime a costurilor eligibile prevăzute în acord (de la 291 183,06 EUR la 291 184,80 EUR). Chiar dacă această creștere a fost foarte mică, părea clar că se poate baza doar pe articolul II.13 din Condițiile generale.

44. Prin urmare, modificările care au condus la noul buget nu s-au bazat exclusiv pe articolul I.3.4 din Condițiile speciale, ci atât pe articolul I.3.4, cât și pe articolul II.13. Reclamantul a făcut referire la ambele dispoziții în e-mailurile sale din 25 august și 26 septembrie 2005.

45. Ombudsmanul a observat că în prezenta cauză nu a fost necesar să examineze dacă cerințele de formă prevăzute la articolul II.13 din Condițiile generale au fost respectate cu

această ocazie. Se pare că nu a fost elaborată nicio modificare formală în momentul în care noul buget a fost acceptat. Cu toate acestea, Ombudsmanul a observat că funcționarul Comisiei care se ocupa de această chestiune la momentul respectiv nu vedea nicio problemă în ceea ce privește acceptarea noului buget.

46. Cu toate acestea, atunci când a calculat pentru prima dată suma finală datorată reclamantului, Comisia nu a luat în considerare cifrele stabilite în noul buget, cu excepția sumei prevăzute pentru rubrica bugetară A6. Faptul că această cifră a apărut în calculul Comisiei a arătat că cifrele stabilite în noul buget trebuie să fi fost cunoscute de Comisie la momentul respectiv. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat evident că abordarea adoptată de Comisie în timpul primului calcul nu era conformă cu cea pe care a adoptat-o atunci când a fost de acord cu noul buget. În plus, în această etapă a procedurii, reclamantul s-a confruntat cu opinii contradictorii cu privire la temeiul juridic al noului buget propus de diferiți funcționari ai Comisiei pe care i-a contactat.

47. Ombudsmanul a observat că, atunci când a calculat suma finală datorată reclamantului pentru a doua oară, Comisia a încercat să remedieze eroarea sau erorile pe care le săvârșise anterior. Cu această ocazie, Comisia a acceptat într-adevăr ca fiind relevante toate sumele pe care le acceptase deja atunci când a fost de acord cu noul buget.

48. Cu toate acestea, cu ocazia celui de al doilea calcul, Comisia a considerat că articolul I.3.4 din condițiile speciale nu poate fi aplicat decât în cazul în care reclamantul ar fi informat Comisia în prealabil cu privire la eventualele transferuri între liniile bugetare efectuate în conformitate cu această dispoziție. Comisia a susținut că acest lucru nu s-a întâmplat și că, prin urmare, dispoziția menționată nu putea fi aplicată.

49. Ombudsmanul a considerat că insistența Comisiei cu privire la cerința formală de notificare prealabilă prevăzută la articolul I.3.4 din Condițiile speciale nu poate fi criticată ca atare. Cu toate acestea, în opinia sa, Comisia a afirmat, de asemenea, că, atunci când a calculat pentru prima dată suma finală datorată reclamantului, a acceptat transferuri între diferite linii bugetare de până la 10 % pe rubrică, fără a insista asupra cerinței de notificare prealabilă pentru astfel de transferuri prevăzută la articolul I.3.4 din Condițiile speciale. Ombudsmanul nu a înțeles modul în care o cerință pe care Comisia, astfel cum a confirmat-o în avizul său, a considerat că poate să nu o ia în considerare atunci când a calculat pentru prima dată suma relevantă ar putea deveni brusc de o importanță decisivă atunci când a calculat această sumă pentru a doua oară. Astfel cum s-a menționat mai sus, în cazul în care Comisia ar fi aplicat abordarea pe care pretindea că a adoptat-o pentru primul calcul la toate rubricile bugetare, aceasta ar fi acceptat costuri pentru linia bugetară A6 de până la 179 817,00 EUR (în loc de 171 906,41 EUR pe care le-a acceptat).

50. Din motive de exhaustivitate, Ombudsmanul a considerat utilă abordarea unui argument suplimentar care a fost menționat de unul dintre funcționarii contactați de reclamant. Chiar dacă acest argument nu a fost utilizat de Comisie în avizul său, Ombudsmanul a considerat că confuzia cauzată de gestionarea de către Comisie ar fi atenuată în cazul în care s-ar clarifica acest aspect. El a reamintit că, în e-mailul său din 10 septembrie 2007, dl H. a subliniat că

reclamantul nu se poate baza de două ori pe articolul I.3.4. Dispoziția menționată nu abordează în mod explicit această problemă. Cu toate acestea, în cazul în care articolul I.3.4 permite realocări de până la 10 % pe linie bugetară, pare logic să se presupună că numărul de realocări este irelevant, atâta timp cât suma totală realocată nu depășește 10 % din suma stabilită inițial pentru fiecare rubrică bugetară.

51. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul nu a putut decât să concluzioneze că Comisia nu a furnizat o prezentare coerentă și rezonabilă a modului în care a tratat cererea de plată a reclamantului.

52. Ombudsmanul și-a exprimat regretul cu privire la faptul că concluzia de mai sus a fost întărită de modul în care Comisia a tratat cererea reclamantului privind dobânzile. Chiar dacă rezultatul final obținut de Comisie în această privință părea a fi, în cea mai mare parte (deși nu în întregime) rezonabil (a se vedea punctul 57 de mai jos), faptul că Comisia și-a modificat de două ori avizul cu privire la caracterul datorat al unui astfel de interes însemna că abordarea sa nu putea fi considerată coerentă.

53. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul a făcut o constatare preliminară potrivit căreia modul în care Comisia a calculat plata datorată reclamantului în cazul de față ar putea constitui administrare defectuoasă. Prin urmare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului European, acesta a prezentat o propunere de soluție amiabilă, invitându-l să reexamineze cererea de plată a reclamantului.

54. Ombudsmanul a considerat util să adauge că această propunere s-a axat pe afirmația reclamantului în ceea ce privește rubrica bugetară A6. Astfel cum s-a menționat mai sus (a se vedea punctul 38), Ombudsmanul a considerat că, în cazul în care Comisia ar fi acceptat modificări de până la 10 % pe linie bugetară în ceea ce privește rubrica A6 în același mod ca în cazul celorlalte linii bugetare, ar fi putut accepta costuri pentru această linie bugetară de până la 179 817,00 EUR (în loc de 171 906,41 EUR pe care le-a acceptat). Orice modificare adusă în ceea ce privește această rubrică bugetară ar fi avut, în mod evident, un impact redus și asupra rubricii bugetare A7.

55. Trebuie subliniat faptul că orice realocare în temeiul articolului I.3.4 din Condițiile speciale nu ar putea avea ca efect creșterea valorii totale maxime a costurilor pe care Comisia le-a acceptat ca fiind eligibile în noul buget. Ombudsmanul a observat că valoarea costurilor declarate de reclamant pare să depășească ușor acest prag și că, în mod evident, Comisia ar fi îndreptățită să ia în considerare orice astfel de costuri excedentare.

56. Ombudsmanul a colectat din informațiile care i-au fost transmise că reclamantul a realizat cu succes proiectul. De fapt, succesul neașteptat al expoziției care a făcut parte din proiect pare să fi fost principalul motiv din spatele realocărilor reclamantului între rubricile bugetare. Ombudsmanul a considerat că succesul proiectului ar putea fi luat în considerare în mod util de către Comisie atunci când decide cu privire la modul de abordare a propunerii sale de soluție amiabilă.

În ceea ce privește dobânzile pentru întârzierea efectuării plăților

57. Ombudsmanul a remarcat că 154 de zile au expirat între 14 iulie 2006, când Comisia a primit cererea de plată a reclamantului, și 15 decembrie 2006, când Comisia a efectuat o plată de 52 035,24 EUR. Comisia a precizat că are la dispoziție 45 de zile pentru a examina cererea de plată și 45 de zile pentru a efectua plata. Prin urmare, aceste 90 de zile ar trebui ignorate. Acest lucru părea a fi în conformitate cu dispozițiile acordului.

58. Comisia a susținut, de asemenea, că o întârziere de 40 de zile s-a datorat faptului că reclamantul și-a schimbat numerele de cont. Prin urmare, Comisia a subliniat că această perioadă ar trebui, de asemenea, să nu fie luată în considerare. În consecință, a existat o întârziere efectivă de 24 de zile, pentru care erau datorate dobânzi și pe care le plătitese în mod corespunzător.

59. Din documentele prezentate Ombudsmanului, a reieșit că reclamantul și-a schimbat într-adevăr conturile bancare fără a informa Comisia. Comisia nu a putut fi acuzată de nicio întârziere a plății sale, cauzată de probleme cauzate de reclamant. Nu a existat nicio dovadă clară că întârzierea cauzată de reclamant s-a ridicat, de fapt, la 40 de zile. Cu toate acestea, reclamantul nu a contestat explicațiile Comisiei cu privire la acest aspect al cazului. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că examinarea sa ar trebui să se bazeze pe informațiile necontestate furnizate de Comisie. Pe baza acestor informații, întârzierea pentru care era datorată dobânda s-a ridicat, într-adevăr, la 24 de zile.

60. Prin urmare, Ombudsmanul a ajuns la concluzia că nu a existat o administrare defectuoasă în ceea ce privește calcularea de către Comisie a dobânzilor de întârziere la plata sumei de 52 035,24 EUR.

61. Cu toate acestea, situația a fost diferită în ceea ce privește plata suplimentară de 4 495,26 EUR efectuată la 29 martie 2007. După cum s-a arătat mai sus, Comisia a procedat la efectuarea acestei plăți în vederea corectării erorii sau a erorilor pe care le-a comis atunci când a calculat pentru prima dată suma datorată reclamantului. Prin urmare, Ombudsmanul nu a împărtășit opinia Comisiei potrivit căreia plata suplimentară constituia o plată *ex gratia*. În cazul în care Comisia ar fi respectat, așa cum ar fi trebuit, noul buget atunci când a calculat pentru prima dată suma datorată reclamantului, reclamantul ar fi trebuit să primească plata suplimentară în același timp cu plata sumei de 52 035,24 EUR. Prin urmare, dobânzile datorate pentru întârzierea efectuării plăților ar fi fost, de asemenea, datorate în ceea ce privește plata suplimentară de 4 495,26 EUR. În ceea ce privește această plată suplimentară, dobânzile suplimentare s-ar fi acumulat între 15 decembrie 2006 și 29 martie 2007.

62. Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat că valoarea dobânzii rezultată ar fi relativ mică. El consideră că acest aspect al cazului nu ar mai trebui urmărit dacă Comisia ar accepta propunerea sa de soluție amiabilă.

Argumentele prezentate Ombudsmanului după propunerea sa de soluție amicală

63. În răspunsul său la propunerea de soluție amiabilă, Comisia a informat Ombudsmanul că a acceptat propunerea sa. Prin urmare, Comisia a decis să accepte costurile declarate de reclamant în raportul său final prezentat la 14 iulie 2006, până la suma maximă prevăzută în acordul de grant, și anume o sumă de 6 025,59 EUR. În plus, Comisia a acceptat că a doua plată (efectuată la 29 martie 2007), precum și a treia (pe care a făcut-o ca răspuns la propunerea de soluție amicală a Ombudsmanului) erau datorate în același timp cu prima plată și că, prin urmare, era datorată dobânzi de întârziere, astfel cum a solicitat reclamantul.

64. Reclamantul a informat Ombudsmanul că a primit două plăți în valoare de 6 025,59 EUR și, respectiv, 1 568,47 EUR și i-a mulțumit Ombudsmanului pentru asistența acordată în această privință.

Evaluarea Ombudsmanului după propunerea sa de soluție amicală

65. Având în vedere observațiile părților, Ombudsmanul concluzionează că s-a ajuns la o soluție amiabilă. Ombudsmanul salută disponibilitatea Comisiei de a efectua o revizuire aprofundată a problemei și acceptarea de către aceasta a propunerii sale de soluție amicală.

B. Afirmatia de neîndeplinire a corespondenței cu reclamantul într-un mod adecvat și consecvent

Argumente prezentate Ombudsmanului

66. Reclamantul a susținut că, pe parcursul celor cinci luni, a comunicat Comisiei în vederea soluționării dezacordului cu privire la suma finală care trebuie plătită, a fost direcționată către șapte persoane de contact diferite din unități diferite. Unii dintre funcționarii în cauză nu au fost familiarizați cu această chestiune, iar alții au oferit informații sau sfaturi care contraziceau declarațiile făcute anterior.

67. În avizul său, Comisia a reamintit că serviciul responsabil cu soluționarea problemelor legate de acord este DG Extindere. Comisia a susținut că informațiile furnizate reclamantului reflectă poziția Comisiei la momentul relevant și nu aveau nicio legătură cu funcționarul care a furnizat informațiile respective.

Evaluarea Ombudsmanului

68. Ombudsmanul a considerat evident că o administrație ar trebui să ofere cetățenilor

consiliere clară și consecventă.

69. În speță, acest lucru nu s-a întâmplat în mod evident. Având în vedere că lipsa de coerență a poziției Comisiei a fost discutată mai sus, nu este necesar să se ajungă la detalii suplimentare cu privire la această chestiune.

70. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că acest aspect al cazului are o importanță secundară pentru reclamant. Având în vedere că Comisia a acceptat propunerea sa de soluție amiabilă, el consideră că acest aspect al cazului nu mai trebuie urmărit.

C. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

În acest caz s-a ajuns la o soluție prietenoasă.

Reclamantul și Comisia vor fi informate cu privire la această decizie.

P. Nikiforos Diamandouros

Adoptată la Strasbourg la 22 noiembrie 2010

[1] În conformitate cu articolul I.3.2 din Condițiile speciale anexate la acord. De fapt, 71,61 % din 291,183.06 este 208,516.19.

[2] În limba germană originală: „Da es in der gegenwärtigen Ausstellungstournee zu akuten Änderungen von Ausgaben kommen muss, werden wir mit den GEÄNDERTEN Kostenstellen im Rahmen des Artikels I.3.4 das Projekt erfolgreich abschließen können.”

[3] Comisia efectuase deja anumite plăți pentru prefinanțarea proiectului înainte de încheierea acestuia.

[4] Această cifră s-a bazat pe calculele făcute de domnul H., care pare să fi făcut o eroare tipografică. Suma solicitată de reclamant a fost, de fapt, de 182 654,04 EUR.

[5] Opinia Comisiei se referă în mod eronat la această scrisoare ca fiind trimisă la 14 septembrie 2007.

[6] Sume în EUR.

[7] Sume în EUR.

